

నయ్యే పరామర్శలు

S-L no. 615

(టీ)

సంక్షేప రాష్ట్రాభివృద్ధి.
అవతరణ చరిత్ర రామలక్ష్మి

రచయిత: బి.వి.

ఏలూరు కౌన్సిలర్లు

బి.వి. కొత్తపల్లి సుందరరామయ్యగారికి

సవరించబడియె.

మొదటికాపు 1000 పేజీలు.

ఏలూరు

రామమోహన ముద్రాక్షరశాల న్యూఢిలము.

1915.

ప్రొఫెసర్ రిజర్వరు.

(శ్రీ)

సంక్షేప రామాయణము.
అవటపల్లె చిన్నగిర్రాములు చే

రచియింపఁబడి

||

పీఠాదు కాపురస్థులు

బ్రా॥ కొత్తపల్లి సుందరరామయ్యగారిచే

సవరింపఁబడియె.

ముద్రణము 1000 పేజులు.

పీఠాదు.

రామమోహన ముద్రాక్షరశాల స్మరితము.

1915.

ఆల్ఫ్రెడ్ రిజర్వ్.

వె. 0—2—0

(2)

శ్రీరస్తు.

శ్రీసీతామాతగర్భవరబ్రహ్మదేవ

పీఠిక.

అన్యలాభా!

శ్రీహరినామ సంకీర్తనచేగాని యిక్కలికాంతయితియు ॥ ౧ ॥
భించు కష్టతరమని మనమందఱమెఱిగివ స్తగతియే! అందువిషయ
మయి భగవంతుని యొక్క పుణ్యగుణానుభవము గల శ్రీమద్రామా
యా, భారత, భాగవతాది గ్రంథరాజంబు లవేకములు మహామహా
లగు కవిభామణులచే విరచింపఁబడి యున్నవి. అందులో మూర్ఖము

గ శ్రీమద్దామాయాయోని శ్రీరఘురాముని పావనచరిత్ర మెల్లర
 జను విశదమే. రామాయను శబ్దములోని రకారము నారాయణా
 యను సుంత్రమునుండియు మకారము నమశ్శిచాయ యను మంత్రము
 నుండియు గైకొనఁబడినది చెక్కుచెక్కుదురు. ఇందువలన నిది సర్వ
 సమర్థమును బాలుచున్నదని మనమెఱుంగఁగలము. కావున పందఱు
 ను సభాపూర్వకముగ నీనామముచ్చరింపఁ దగునుగదా? శ్లో॥ రకా
 రోచ్చారణాతేగముఖం నిర్వాతీపాతకం॥ పునరిప్రసేకసందేహ మకా
 ర సేతీకపాటవగే॥ అను నిర్ధారణ ప్రకారము మనమానామ స్మరణ
 మువలన సర్వపాపములనుండి విముక్తులమగుటయు, సర్వసమర్థం
 బగుభక్తి కుదురుటయునుగాక పూర్వము మన దేశమొనకు రాజయి
 యుండి అనేకవేల సంవత్సరములు ధర్మముగాఁబాలించి రాక్షసాది దు

[illegible]

కా. శ్రీరాముడు మనుజునిగాఁగలవాఁడని జగతికి నేవలెఁగలవాఁడని నా
 ప్రారంభంబయియొప్పు నేర్పడునుల భావంబుల భాయనా
 కాదుల్యంబుది మీకు నిచ్చు శుభముల్ కై దండరానెప్పుడ
 ప్పారావారమునందు వెల్లు విమలా వాసంబునిక్కంటిగా.

కా. వేరేచింతల బోవ మీకుఁదగునా వేవేగపద్యాక్షిని
 బారావారగభీరుని పరమునా వెకుంత సంవాసుని
 మారాకారనిరంజన విమలుని మాన్యుజగద్గంధుని
 శ్రీరాముడు దశకంఠగరగహరణు నేవింపుఁడీభక్తితో.

చిటాకు } శుభముఁగాక
 1--8--15 }

ఇట్లు ప్రతిపదవిధముఁడు,
 యిది చిహ్న శ్రీరాములు.

చ. కనకమృగంబునందముగఁ గన్గొని జానకిదానిఁగోరఁగా
వనజదళాక్షుఁడంతఁదన వత్తికి లక్ష్మణుఁ గావువెట్టఁదా
వెనుకొని యేగియేగి తగ వెక్కనమందుచు దానినేసిన్
ఘనముగ లక్ష్మణాయనుచుఁ గాసిలిచచ్చెను శ్రీరమాధవా. 34

ఉ. జానకి లక్ష్మణాయనెడు శబ్దముఁ దావిని భీతిఁజెందుచుం
గాదనమందు భూవిభునిఁ గావుమటంచును వేగలక్ష్మణుఁ
మాదకఁబంప రావణుడు మానిగ వేసముదాల్చి వచ్చియా
మానవనాథురాణిఁగొని మాటుగ నేగను శ్రీరమాధవా. 35

చ. దనుజుఁడుగొంచుఁబోవసతి తంబును చింతిలివేగనార్పిసిన్.
వివియుజటాయువస్తుదగు విక్రమలీలను దాఁకెరావణుఁ
మనముననొచ్చి యారేడును బక్షములందెగ నేసి లంకకుం
జనుతరి వానరోత్తముల జానకిమాచెను శ్రీరమాధవా. 36

చ. శనుగొని చీరకొంగునను గల్గినభూవణశాలమెల్లనా
చనచరులెల్లజూడఁగను వైచెను రక్కసుడంతలంకకుం
జనితనటోటనోన నొక చక్కసవీరనుడించి తోడుగా

దనుజులఁగాపువెట్టి తన దారిని వేగను శ్రీరమాధవా.

87

ఉ. అల్లటిరాముఁడావనము నందున లేవినఁ జంపివచ్చుచుం
ద త్రరచాటునొందు తన తమ్మునిఁ గాంచియిదేలఁజ్ఞానా!
చిత్తమువిధిమించె నొకొ చేడ్పడనుంచితె నాతి నొంటిగఁ
మఁగొలిపెట్టి రక్కసులు మానిన నే మొనరించితంచనఁ
బల్లినికెప్పెనీత యటుఁ బల్కినపల్కులు శ్రీరమాధవా.

38

ఉ. తమ్మునిమాటవిందుమదిఁ దాల్కొనుమఁగిము నాపుకొంచుఁ
బమ్మొరవోపు డెందమునఁ బల్కెటారపునాట్టుదిక్కులం
గమ్మెడు నానజూచి తన రాణినిఁ గానదుఁజిన్నవోయిని
మమ్మునదక్షిణాంబువకు గానము వెటరి శ్రీరమాధవా.

సంక్షేపరామాయణము.

9

సీ. లేకదక్షిణంబుగాఁ దరలిపోయెడువేళ

99

దారినిఁగాంచిను దార మలిని

క్షమజటాయువను రక్షి త్రపురితదేహు

బంధుమిగులఁ బ్రశస్తనియతుఁ

గన్గనిరాక్షసకార్యంబుగా నెంచి

కార్యక మర్తంకఁ గడఁగునపుడు

నీతండ్రిమిత్రుండ నేనిట్లులేచిని

రావణుఁడోలోరి రణమనందు

గీ. ననుచు నాగాధనంతయు నతఁడుదెలిసి

వేగసురవాళి కేంక వినుతిఁజేసి

యగ్నిసంస్కారవిధులెల్ల నాదరమున

నేసిరప్పడు శ్రీఘంబ శ్రీరమేశ.

40

21

సంక్షేపరామాయణము.

చ. భువముగనగ్నిసంస్కరణ కార్యములెల్లను దీర్చి పోవుచోఁ
గనియటఁజిత్రహావమునఁ గారియవెట్లఁ గలంధుఁడుంచియా
వనముననేగి యేగి యొక పట్టున నాశబరిం గనెందగఁ
విదయముతోడి పూజలను వేడుకనందియొ శ్రీరమాధవా. 41

సీ. ఆరయంగఁదమకార్య పరణీసంతయుఁడెల్ల
మాద్యుతశబరియొ మహిమహాగడి
కవికులశ్రేష్ఠుండు నవకృతినేయండు
మృగీపుండనువాఁడు నువతుండు
నాతనితోమీర లాదరస్సేహంబు
నేయొందుమీకెల్ల శ్రేయమెసఁగు
వేవేగఁబొందని వేడుకసేయంగఁ
గదలిరియిదోపురు గారవమున,

గీ. నిటులవీరలుశబరిని నింపుచెలఁగ
ఏడుకొలిపియునుగీపు వీటికరుగుఁ
గాంక్షఁజనిచనియొకచోటుఁ గాంచిపంపఁ
జేరువునఁబోవుచుండఁగ శీరమేశ.

42

ఉ. రామునిలక్ష్మణుంగనియు రాజితీర్థిని సూర్యనూనుఁడఁ
నామమెఱుంగఁగోరితగు నమతఁ బావనిఁ బంపనాతఁడుఁ
నీమముతోడ మ్రొక్కితవ నేర్పున మీరెవరయ్య రాకకిం
శేరికతంబు? తెల్పుడన నేర్పడనిట్లనె శీరమాధవా.

43

ఉ. ఆరయలక్ష్మణుండుడగ నచ్చట్రమొక్కె డువాయునూనునిఁ
గారవమొప్పుఁబాచి తమ గాధలనన్నిటిఁ దెల్పు నాతఁడుం
గూరిమివాసరేకుఁగని గొబ్బనఁగూర్చుఁగ రామున్నహర్ముఁ
వారకతోడితెచ్చివెస వాంఛితరీతిని శీరమాధవా.

44

- డి. వచ్చియువందనంబునిడి వానినిజంపఁగనాత్మనెంచుచు
మచ్చికిమీఱఁగోర్క నతి మన్ననఁజెల్లును శ్రీరామున్నదాఁ
జెచ్చెనువీడువస్తులఁ జేరినిచ్చిపరామండంతటం
బొచ్చెములేక మూర్ఛిలియఁ బోడిమిమేల్కని యర్కసూతిక
టచ్చెపుఁజేమతోనభయ బాన్గమునిచ్చెను శ్రీరమాధవా. 45
- చ. ఇటులఁబ్రమాణవాక్యముల నిచ్చితనినిబొంది యిగ్గ
చ్చటనగఁగెదినూనఁదగు యుక్తికీతమాన్త విపారాముడుం
దలుకున నొక్క బాణమునఁ దద్దయునేనీయువారినిల్లఁగం
బటుబలశాలి వర్కసుతుఁ బల్కముఁగల్గెను శ్రీరమాధవా. 46
- డి. అర్కజురాజ్యమేలఁగను సంగదునిఁ యువరాజుఁగాఁగనా
మర్కటరాజధానిఁదగ మంగళ మొక్కఁగ నిల్పెనేగమే
కర్కశమాల్యవంతమున గాఢతప్తములేగునంతశా
యర్కకులేశులుండిరట యావడినొందక శ్రీరమాధవా. 47

చ. క్షిన్తుగోవి వానశీగుటయు గారి నమెప్పుడగన్మన్యసంఘముల
బనివిని వేగఁబుచ్చుచుని పల్కఁజెప్పియునంపఁదమ్మఁదా
వనరుదొలంగ నర్కనుశుఁ డంతటవచ్చియు లెక్కలేనియా
వనచరవనఁగొంచునొక ప్రక్కనునిల్చెను శ్రీరమాధవా.

48

చ. తననిజపత్నినొకవెదుకఁ దాల్చినిమైందుఁడూర్జుదిక్కుటన్
ఘనునినుపేణుబల్కిమము గాఁదగఁబంచియు నాంజనేయున
యవఘగుణాఘ్య దక్షిణము సంసులినిచ్చియు వేగమేగియో
వనచరవీర జానకిని వారక గన్తుని శీర్షరత్నముం

49

జనువునడెన్పుటంచుఁ దగఁ జయ్యనెబుచ్చెను శ్రీరమాదవా
నీ హనుమంతుఁడంతట హర్షంబునఁజెలంగి

శ్రీరామదేవుండుసలవొసంగఁ

వానరబలములు బల్గురువొగడంగ

సంగదాదులుపం నరుగుదేర

2.

సంక్షేపరామాయణము.

వనపటణంబుల వదలక వెదకియు

హరపుగిరిలను సరసియరసి

కరిసింహాదూకాల ఘనశైవారమ్మగముల

శాకరమైయుప్పు నడవినాన

గీ. జనుచునొకచక్కిఁగాంచిరి శైలరాజ

మునఁగనొప్పారు నమ్మహేం ద్రాద్రిపైనిఁ

బడ్డికులరాజుసంపాతి పరఁగఁజెళ్ళ

నీతరావణు పోకడల్ శీరమేశ.

50

చ. వనచరవీరుల్లెరును వారధిదాటఁగ లేక మారతి

గనుఁగొని నీవుదక్కఁమటి గణ్ధారికెవ్వరు చూడనభిని

బనిగొనిదాటిలంకకును బర్హిణఁబోవఁగ నన్ననుభ్యయా

ఘనుఁడగిరెల్ జవంబునను గన్నన నింగికి శీరచూఢనా.

51

ఉ. పాపవియోగియోగితకః బంధముమీలఃగ సద్వివాటియా
దేవవిరోధిపట్టణపు తేజముఃగాంచియుః బ్రోద్దు గుంకఃగా
లావువఃదగ్గినూత్నూడయి లంకనుజొచ్చియు వెల్లవోటుల
రావణురాణివాసమును రాజిలఁజూచియు శ్రీరమాధవా

ఉ. నీతనుగావజాలమినిఁ జింతిగోపురమెక్కి యాతఁడ
త్యాతతరోషవేగమున నంతట నారయఁగాంచెనొక్కచో
మాతనుసర్వలోకముల మన్ననఁబ్రోచెడు రాముడేవిధ
భీతమయ్య నరాంతకుల భుత్యులమధ్యను శ్రీరమాధవా.

ఉ. జానకిఁగాంచిగోపురముఁ జయ్యనడిగియుఁ దోటకేగియా
మానవనాథు రాణికడ మావ్యతశింశుపవృక్షమెక్కుడుం
గానఁగవచ్చె రావణుఁడు కామముమోచ్చఁగ రాక్షసాళిలో
భానునిదీప్తిఁబొల్పునుర భామలుగొల్వఁగ శ్రీరమాధవా.

ఉ. వచ్చియునీతగాంచియును బల్కఁగఁపాసలువంటి మాటలఁ
హెచ్చినమన్మథానికెంతి హేళనఁ జేయఁగఁ గాంచి యామెయొగ్గ
మచ్చికిఁబుఱువీతులను మన్నినఁజెల్పినఁ జెల్వితేకదా
నచ్చవలూక్తి నయఁగను నాతమునొందగఁజిరమాధవా. ౨6

ఉ. దేవినిబంధమాక్కొనెడు దేవవిరోధినిఁగాంచిభృత్యులుగ
దేవయుదేల నాలినిటు దేజ మవంఁగఁగఁ దుంపవచ్చున.
నీవిక మానుమన్నవిని వేర్తునఁగూర్చఁగఁ రెండుమాసముల్
రావణుఁడిచ్చిగడ్వగను రంజిలుచేగెను శ్రీరమాధవా. ౨6

ఉ. ధీరతపఃముదేవిగని దేవవిరోధి నిజా పుత్రునయా
నారులనేకీరీతులను నిమ్మకముల్ దగఁజెప్పిని దనుం
గూరుచునుండ నాప్రబట గొబ్బునమల్కుని యింతులెల్లదత్త
శేరఁగఁగాంచినిట్టికిఁ జెప్పఁగనిట్లనె శ్రీరమాధవా. ౨7

- ఉ. రాముడు జేరలంకను సావణుబంధ ధరాత్మజాలెను
సేమమెలర్చుగొంచుఁ జనః తెచ్చెఁగంటని స్వప్నమింతట
నిమియె రాణిగాఁగలదిఁ కెప్పుడుతప్పకఁగొల్వఁడంచనఁ
లేమలునిద్రఁగాంచెదిగు లిప్పునుబోవఁగ్రీరమాధవా. 58
- ఉ. అంతటవాయునానుడును సంగుళిముద్ర నొసంగి మొక్కుచు
మంతయుఁదప్పఁకుండవట పోయి కార్యముల్లెఁడెల్పితా
వంలేలుదీర నామెకడ వారకగొంచును శిష్య రత్నముం
బంతముమీఁరక్కసులఁ బల్కెఁబుఁజంపఁగ్రీరమాధవా. 59
- చ. ఇదివిరావణుండునతి యేపునఁబోలెడు రాక్షసాశిని
మదిగరువంబుఁజొన్పి తగఁ బంచిన పొటబింట్లనెల్లఁచు
మదమణిగంగఁ జేయఁగని మాల్కొంబల్కిని మేఘనాదుఁడుం
గదియఁగవచ్చి బ్రాహ్మమనఁ గాఁదగు నస్త్రమునేసికట్టియూ
ముదమునఁగొంచుఁ బోయెఁగను మోడ్చెడునంతనె గ్రీరమాధవా.

కావునమీదేగి కాంక్షతోనంగడ

పాననిమొదలైన బలిదులకు

మాయాష్టశైశిగించి మరలింపుడంచన

నివాతకకాపరు లేర్పరింపఁ

గీ. గడలివచ్చియుఁ గాలుని క్షమమునోడ

రామలక్ష్మణ సూర్యుల ప్రముఖులకును

నందనము పేనితాఁబోయి వచ్చిన్

విధముఁ దెల్పుచు రత్నంబు వేడ్క హేచు

నేయనవృక్షయ్యెచు శ్రీరమేశ.

ఉ. రాముఁడు శరత్సమును రంజిల నక్కునఁ జేర్చి యర్కజా

నేమరుగాంచి నై న్నమలఁ వేడ్కను దెల్పుఁగ లంకకే గఁగఁ

పోమనిభాస్యయంచనిన గూరులఁబల్కుర వేనవేలుగఁ

కేముషిలోడఁగూర్చెగడు శ్రేష్ఠతయొప్పుగఁ శ్రీరమాధవా.

చ. పనచరసైన్యమెల్లెడను వారకగొల్వంగ మాల్కవంతమూర్
 ఘనముగవీడి వారినిది గమ్మడివేడ్కను క్షేరియర్కబాం
 గనుగొనివేగవారధిని గట్టంగ బర్హత పృష్ఠజాలముల్
 మనసిజకూట తెమ్మనిన మన్ననమర్కటులెల్లయత్నముల్
 బనివిని చేయుచుండంగని వల్క్యబుజింబిలి శీరమూధవా.
 సీ. కావణుడంతట రావించిమంత్రుల

వారలనోనను వరలు మదిని
 జూచితేలేకోరి చోద్యముల్ ప్రవరించె
 వాడేగి యచ్చట వాళ్కుబలుక
 నదివినిరాముండు గొగహమందియుఁ
 గీడమిసేయునో కెరలిమదిని
 అనిచింతనొందంగ నాతసతమ్ముండు
 నన్నకుఁ బ్రామిల్ల యధిపనిండు

మహాభటులందఱు మఱియును హయములు
గజబృందమంతయు గాసిఁజెంద

గీ. నిట్టియవశకునములెల్ల నెలమిఁదోచె
గాననీతను వేగంబ ఘనముగాను
రామునకునిచ్చి మొక్కుచూ రాజుడిగులఁ
గరుణారక్షింపఁచి నిన్నవఁ గంటగించి
చేరెవంతిపురంబును శీరమేశ.

చ. మరుచటిపూటఁ దమ్ములును మంత్రులునందఱుఁ గూడి సభ్యులం
దరమరలేక యుండఁదగ నన్నుగాంచి విభీషణుండు హ
మరిమరి రామునత్మిని తి మన్నననిమ్మవఁ గోపమందినీ
వరయఁగ శత్రువక్షమునఁ బలుకుచునుంటివిగానఁ బొమ్మనన్
వెరచియుఁదల్లియొక్కఁ గొని వేగమపర్చితి శీరమూఢవా.

సంక్షేపరామాయణము.

(3)

- సీ. రామునిగనునాస రంజిల్ల బరలెంచి
యా కాశీధిని నద్భుతముగ
శరణుశరణువన్న జంపక గావుమో
రామరామయనెడు రచమువిసియు
నర్కజాడంతట నమ్ముకొడై రాముతోఁ
దడయకు రావణు లేమ్ముఁడలేడు
చంపంగనాజ్ఞను జయ్యననొసగును
టంచనరాముండు హర్షమునను
శత్రునినై నను శరణన్నవిడుచుట
నీ. బల్కుగ విభీషణుండెచ్చి భయముఁదీర్చి
యెల్లవిధముల సంతయొగల్గలేక
తెల్పనంతసమందియొఁదేజమెసంగ

వారధినిగట్ట వాసర వరులనెల్ల

జేర్చఁగాఁబంచెవచ్చక శ్రీరమేశ.

70

ఉ. వానిరులెల్ల వారధిని వారకగట్టఁగ నానముఁద్రుఁడు
మానసమందుఁబెచ్చియతి మన్ననఁబొంగఁగ రాముఁడ౯ర్షచే
బూచిక బాణమేసినను బోడిమిదప్పఁగ = చ్చిసముఁడై
కామకలిచ్చిదాటఁగను గారవ మొప్పుఁగ సమృతించితా
నానలిసొంది యేగెఁదన యంబుధిలోనికి శ్రీరచనాధవా

నీ ఆవతిసొందియు నంబుధిగట్టంగ

71

రాల్సన్నె చిను దేలకున్న

రత్నాకరుని గాంచి రాముండు కారణం

జేమనఁజెప్పెను నెలమిగుల

రావణువంపున రాల్సన్నె జేపలు

నింపిఁగావున మేదివీశ!

సంతేపరామాంయగాము.

55

నలుము శేపట్టిన నిలుచు నటంచన

సర్కజానాజ్ఞా మర్కటుండు

నొసరఁగాబంధింప నుదధిపవేగంబ

కపుతెల్ల నుత్సాహ కలిమలగుచు

గీ. సంద్రమును దాటి లంకకుఁ జనియునచట

లగఁనుజొచ్చి వారల నుగ్గుసేయ

విన్నవించినఁ దోడ్పాడ వివిధగతులఁ

జెలఁగి వెక్కసమందుచు శ్రీరమేశ!

72

ఉ. రావణుడంత్రేడుఞ్కిపడి రాక్షసపరులఁ బంపవారలు

లావున వానరావభిని లక్ష్యముసేయక తాకె రాముఁడుం

శేవదలిర్ప సందతీవిఁ జెచ్చెఁట బాణములేసి చంపఁగఁ

జావడ మొప్పుఁబాతీరట చ రఁదెల్పఁగ శ్రీరమాధవా.

73

సీ. వీరలు పర్విశి వేగరావణుఁ గాంచి
 పాతలఁజెల్వఁగ భయముఁబొంది
 కుంభకర్ణునిఁజంపఁ గుటిలతనానర
 తతివెల్లఁబుంగినఁ దర్పమెనఁగఁ
 గాకుత్స్థుఁడలిగిరాఁ గార్జుకమెక్కిడి
 యేసీయఁజంపిన నెలమినినియ
 నిం,దజిత్తునుబుచ్చ నేర్పడనాతండు
 ఏకత్రోఁబోరుచు వెక్కసమున

గీ. విమల బహ్మస్త్రిముఁ గొట్టివిపులమతిని
 ఓరింపఁజూరద వైచి విమతిసేయ
 శాంతమునుబొందిరాక్షస చక్రవర్తి
 చేరిచెచ్చెను వేడ్కను | శీరమేశ.

- పీ. బ్రహ్మప్రమువడస్సీ వడియున్న సేవల
 పడుగాంచిమణియుఁదా నొదరమున
 జాంబవంతుండను జయ్యవహనుమంతు
 ద్రోణాద్రికేగి సు దోర్భలమున
 సంజీవి డెమ్మక పై వ్యంబుఁగాపాడ
 రాఘవప్రీతిగా రయముమీఱి
 నీమాటలన్నియు నేర్పడనారండు
 నావధంబులఁడెచ్చి యభయ మొసఁగ
 రాముండురంజితై రాక్షసుల్ ఔగ్రదొంది
 రావణుతోఁడెల్ల రగిలిమదిని

- గీ. గుంభుఁడాదిగాఁగలెడి కూర్మిభటుల
 బంధవారిని నుగ్గాడువల్కు వినియు

నధిచునాత్మను మకరాక్షయదపుడువేగఁ
బోరవచ్చెనురాములో శ్రీరమేశ.

75

చ. ఇటుదగవచ్చుడై త్యుగంవి యీర్ష్యను శ్రీరఘురాముడంతటం
బటువిశిఖంబులేసితను బల్కరుడేవతల్లెమెచ్చగఁగ
దిటవగునగ్ని బాణమునఁ దేజమెలర్చగఁవానిఁతముగ
దటుజనఁద్రుంచెరావణుడు ధైర్యమువీడఁగశ్రీరమాధవా.

76

ఉ. రావణునాన్ధానొందిగఁ రాజతిమైనరథంబునెక్కియొం
బావనుఁజొచ్చుచుఁగ్గుల్లివలి భక్తినివేడివరంబునందితాఁ
జేవదలిర్యనంతటను జేకటినయొచుమేఘునాదుఁడు
గావరమొప్ప బాణములు గల్గిన్ననబుచ్చినరాముడల్కలోఁ
గేవలమారుతాస్త్రమును గేరుచునేయఁగ శ్రీరమాధవా.

77

ఉ. రామునిచేతిబాణమున రాక్షసహాయులుదగ్ధమైనదా
భూమికిఁగిలెత్తఁజు బూరిపరాక్రమ మొప్పఁదాకిన

నీమముతోడనాటెందును నేర్పనచేసెనుమూర్ఖునందఁగా
వేమడిగలుగోపమున వెక్కనమందుచుశ్రీరమాధవా.

78

గీ. మూర్ఖుడెలిసియశీఘ్రంబె మూర్ఖుగతిని
లత్యుణునివత్తుమునినేసె లత్యుమమం
మూఁడుబాణంబు లేర్పడ ముందుగతిని
జేరుదాతినిగానక శ్రీరమేశ.

79

చ. కనలుచు లత్యుణుండు సజ కాత్మక మెక్కివియాచి రక్కసుల్
ఘనభుజగాస్త్రమేసిరలఁ గక్కునఁద్రుంచియు దేవసంఘముల్
దనుబొగడంగ దైత్యకుఁ దండన దక్షుని రామచంద్రుని
గనుఁగొని మొక్కిదీననలు గంచెను పెక్కుగ శ్రీరమాధవా. 80

చ. తనయుని చావుచారులును దగ్రతఁ దెల్పిన రావణుండుతా
నవయముఁజింతనొందుచు నిజాప్తులు భృత్యులుఁగొల్వ నున్నరిన్

ఘనమగు వాణి బృందమును గట్టిన న్యందనమిక్కి- కోవితై,
 యనినలుతంగ వచ్చిన సురాంతకు మార్కొనె శ్రీరమాధవా. 81

చ. వనచరులంత దైత్యులను వారక మోముచు వృక్షజాలముల్
 ఘనతరవర్షతంబులును గాసిలనై చుచుఁ బోరఁజూచితాఁ
 గనలుచు బొణసంఘములు గాఢముగావడి దాఁగనేయనా
 యని వెఱుదనవిద్యభవణుడు నిన్నను మార్కొనె శ్రీరమాధవా. 82

ఉ. తమ్మునిపైని కోవమనఁ దానవనాధుఁడు నారసంబులఁ
 కొమ్ముననాటనేయఁగని పూఢత లక్ష్మణుఁడంత నడ్డమై
 యమ్ములనేకముల్ పరుప నొగ్రహమందియొ మూర్ఛనొందని
 మమ్మన కత్తిజాణమును బట్టఁగఁబుచ్చెను శ్రీరమాధవా. 83

సీ. రామచంద్రుండంత పాత్రను వెదికించి

ధీ వంబుగాఁబొరి తిరుగఁగొట్టె

దనతమ్మబాచితా ననయంబుఁ జింతిల్ల

ఘనుఁడు నుమేలుండు క్రమముఁ జెలువ

నంజీవిఁ దెప్పింప జయ్యవ హనుమంతు

దీవింపంపినఁ దేజమెసంగ

గగవపుధికినేగి కాలనేయినిఁ జంపి

మొసలిని దేవతా యిగ్గఁగిసి

ప్రోణాద్రికేగియు దోర్భలమొత్తుంగ

గంధర్వగణముల గర్వమణఁచి

గి. కొంతనగచేతఁ జెట్టియుఁ గొంచురాగఁ

గలకు భయమందు భరణునిఁ గాంచిమదిని

సందియము నొంది తుదకు ని జంజెటింగి

మాల్కవంతునిమధ్యనే మడియఁగొట్టి

చేర రాముని సన్నిధి శీరమేశ.

ఉ. వచ్చినవారి నుదగఁ బుష్కరదీపన లిచ్చి మెచ్చితా
మచ్చికనాసుమేణుగని మన్ననఁ దమ్మునిఁ దేర్పఁబంచినం
బొచ్చెము లేకమందులను బొల్లుగనిచ్చినఁ బ్రాణవాయువుల్
చెచ్చెఱవచ్చి లక్ష్మణుని జీవితుఁజేసెను శ్రీరమాధవా. 85

ఉ. వానరులెల్లసంతసము వారకినొందఁగ లక్ష్మణుండుతా
మానవనాథుఁడేరి యతి మన్ననఁ మొక్కినఁ గోగిలించియా
భాసునను ప్రభావములుఁ బావనిమెచ్చుచుద్రోణశైలముగ
మానుగఁగొంచుఁబొమ్మనిన మాత్రనెయారఁడు శ్రీరమాధవా. 86

చ. ఘనమగు నగ్గిరింద్రమును గాఢపునాసుఁడులీలగాఁగఁదా
ననయముచొంగి కేలివిడి యర్కజాఁడాదిగ వానరోల్లముల్
దనుబొగడంగఁబర్చిడియు దర్శయతుండయి మున్నదెచ్చుచో
ఔనయఁగి నుంచినచెప్పె నతఁ కెరిబలిష్ఠుఁడొ శ్రీరమాధవా. 87

సంక్షేపరామాయణము.

- ఉ. రావణుడింటికిఁజఁయు రాజులు సప్తరథాశ్వసంఘముల
శవదలిర్చుఁగాఁగలుగఁ జెచ్చెట హోమమునేయఁ గాంచి
భూవిభుఁడంప వానరులు పోడిమివిఘ్నమునెల్లఁజేసిరా
మేవిధినె ననుడగభ్రమింపఁగ నొప్పక వానిభార్యను
కేపురుబాడఁముఁగలకు వేడ్కను దెచ్చిన ప్రరమాధవా ౪౪
- చ. మగనినిఁగాంచి యామెతన మానమువోయెడు పల్కు బల్కిన
నగచరులెల్ల రాముఁగని నమత మొక్కఁగఁ దోలి భార్యవా
నగరఁనుజేరఁబంచిభువి నాధునిమీఁదికి రావణునిగో
మగటిమి నెల్లనె న్యముల మాఁగొనఁబంచెను శ్రీరమాధవా. ౪౫
- ఉ. రాముఁడు వానరావళిని కాత్మసన్న్యముఁ దాళబంపినం
దామసమొప్పవందఁటినిఁ దాకుచుఁజంపిన రావణుండుతా
భూమివడంకదర్పమున భూవిభుమార్కొన రోషచిత్తుడై
ధీమహిమూర్ఖుఁడంతఁడగు దేవమెలర్పఁగ శ్రీరమాధవా. 90

నంబిపురికేగిచెప్పినఁ గాంతలొఁ
జెలఁగసంపీఠిఁడుల శ్రీరమేశ.

94

శ్రీ వ్రోతలవేగంబ శ్రీరాముడేవిని

జలకంబులాడించి చనువుమెరయఁ
బట్టుపుట్టంబులఁ గట్టఁగాఁజేసియు

నందలంబుననిల్చి యంచితముగఁ

నొనిరాగభక్తుఁ నోరికఁబ్రగానుల

భార్యనుగాంచియు భవ్యముగను

నిన్ను నన్వేషు నియిచ్చఁజనుమన

సాదఁజొచ్చెనపుడు సుగుఁమెచ్చఁ

బహ్మద్యపుండ్రప్రత్యక్షమైల్చి

దోసంబులేదని ధువముఁజేయ

గీ. నగ్ని దేవుడు సీతఁడా నాదరమున
రామి నకొసంగదశరథ రాజువచ్చి
వీరిమువ్వరక్షించి వేడ్కఁజనియె
మహియుఁగవుల్లెల్లబ్రదుకఁగ మంజులగతి
శ్రేయ మొసంగిరిదేవతల్ శ్రీరమేశ.

95

చ. అరయఁగనవిక్రమణుఁడు నక్కజుఁడాదిగవాసరోత్తమ
మరియుచులక్ష్మణుండుదగు ముగ్ధసతీమణిసీతతోడనే
యరమర లేకపుష్కము నాదరణంబుననెక్కి హయెనా
నరవమఁజెల్లచిత్రముల నాటికిఁజూపుచుశ్రీరమాధవా.

96

గీ. ఇట్లువేవేగఁజనిచు యెలమిదుగుఁ
నమలమతిభరద్యాజుని యాశ్రమంబు
వలనికింజేరి మొగ్గుచు భరతుఁడకుఁ
జెలఁగినావనిఁబంచెను శ్రీరమేశ.

97

ముడవృద్ధుడుసుగుణాభి రాముడగుచు
 ఓడశులునులించి దీవింప శ్రీరమేశ.

101

ఉ. గార్హపయోప వానరుల కాముకలందఁగఁజేసి వేడ్కతో
 రసి యవ్యభిషణుని నొడరఁబునఁ దన్నివేగమే
 గారలువీటికేగ దగఁ బంచియు రాముడు నీతఁగూడినఁ
 గారులు భక్తిగోల్వ నిలఁ బర్చినివేలెను శ్రీరమాధవా. 102

సీ. స్వాశ్రమంబులు వర్జిల్లె వరుసతో

నెలమూఁడువాలు నెలమిఁగురియ

తిబాధలులేక నింపారె , జలె

రుచుఘనననం వీరిఁ దనిసిరిపుడు

సూక్ష్మజ్ఞానకూయదము.

దుష్టులు, గూఢులు దురితాత్ములును మఱి
కలింబుచున్నది నిఁ గానరాదు

భక్తిరహస్యము భావజ సూక్తులు
పురుషులు కాంతలు పుణ్యనుతులు

గీ. సర్వసమతయేవేగఁ జూటుచుందు
శీర్షయనునది మదిలోన నెప్పుడులేక
రామచంద్రుండు పాలించు రాజ్యమందు
మారజనక శుభద్రద శ్రీరమేశ.

103

గీ అశ్వమేధాది యాగంబులమరఁజేసి
లిలబదళాండు వేలేడు లేలెఘామి

శ్రీరాము కరుణమై కెప్పుడొక్కరితి

రామునిచరితంబు రమ్యముగను

గీ. కానబిక్కతి నెల్లెడ భ్యాసినందఁ .

శయఁబ్రార్థింతు నిన్నెప్పు చెలంగి మదిని
భష్మగుణసాంద్ర పావన భక్తనరద
క్షీరపాగర కయనాఘ్న శ్రీరమేశ.

సంపూర్ణము .

పదటన.

1. సంక్షేపరామాయణము.	...	0—2—0
2. విజ్ఞానతారావళి.	...	0—1—0

ఈ కవియె రెండు ప్రస్తావనములు, గ్రంథకర్తగారికి, పవరు పేట, పల్నాడు, కృష్ణా కట్ట అపిగాని, మేనేజరు కవి నాథవిలాసము, పల్నాడు కృష్ణా కట్ట అపిగాని, కావలసినవార చాకిరినచో బంపబడును.

10373

